

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010951
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316010951.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.06.2018 v trestnej veci proti obžalovanému P. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/173/2016 zo dňa 17.08.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného P. T. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

- aj napriek tomu, že na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/497/2015 zo dňa 18.12.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/16/2016 zo dňa 04.02.2016 mu bolo nariadené počnúc dňom 01.01.2016 dočasne nevstupovať do rodinného domu č. 621/31 na ulici Dlhej v obci Dlhé nad Cirochou, okres Snina a na zastavané plochy a nádvoria a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie jeho užívacieho práva k rodinnému domu, vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/524/2015, dňa 20.08.2016 v čase okolo 02.22 hod. vošiel do rodinného domu na ulici Dlhej č. 621/31 v obci Dlhé nad Cirochou, v ktorom býva jeho manželka D. T., vošiel do spálne a keď sa jeho manželka prebudila a spýtala sa, čo tam robí, povedal jej, že sa prišiel pozrieť, s kým spí, pričom následne dňa 28.08.2016 v poobedňajších hodinách znova vošiel do uvedeného rodinného domu, kde pil z fľaše alkohol a nasypal biely prášok do kávy, ktorý je v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zák., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2 Pv 458/16/7702-11 zo dňa 7.decembra 2016 oslobodil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote okresný prokurátor odvolanie a v jeho následne predloženom písomnom odôvodnení vytkol okresnému súdu, že napadnutý rozsudok je nezákonný a vydaný na základe nedostatočne vyhodnoteného skutkového stavu, pričom poukazoval na to, že hoci poškodená D. T. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, tak v priebehu skráteného vyšetrovania uvádzala, že 28.08.2016 prišla domov okolo 22.45 hod., zistila, že predné dvere sú odomknuté, mala podozrenie, že obžalovaný chodí po dome a keď vyšla na poschodie, skontrolovala alkohol a zistila, že z fľaše vodky chýba zhruba 0,2 litra, v kuchyni zistila, že v skrinke, kde má poštu sú rozhádzané papiere a v káve je nasypaný biely prášok, a tak zavolała políciu. Okrem toho uvádzala, že asi týždeň predtým v čase okolo 02.00 hod. z piatka na sobotu sa zobudila na to, že niekto chodí po dome a videla, ako sa jej obžalovaný pozerá do mobilného telefónu, pričom mu povedala aby z domu odišiel, čo aj urobil a dodala, že v minulosti, po uložení zákazu vstupu jej obžalovaný chodil okolo domu, klopal jej na

okno, porozhadzoval kvetináče s kvetmi. Okresný prokurátor poukazoval aj na to, že súčasťou spisu je aj zápisnica o konfrontácii medzi obžalovaným a poškodenou D. T. a prepis CD nosiča, a že káva poškodenej bola kontaminovaná podrvenou tabletou liečiva Diazepam, že podľa znaleckého posudku MUDr. Y. F. pokiaľ sa obžalovaný skutku dopustil, na jeho konaní sa mohli podieľať aj negatívne emočné postoje voči manželke, pocit krivdy z jej strany voči nemu, že u obžalovaného znalec zistil, že tento je presvedčený o krivde, nevďaku z jej strany a prejavuje k nej ambivalentný vzťah, na jednej strane odmietavý, no na druhej strane prejavuje závislosť, žiarlivecké nastavenie voči manželke, je pritom závislý od alkoholu, a že by sa mala ambulantná zmeniť na ústavnú formu ochrannej protialkolickej liečby.

Zároveň okresný prokurátor dodal, že prečítanie výpovede svedkyne D. T. v konaní pred súdom prvého stupňa je potrebné vykonať, opakovať v záujme odôvodneného očakávania, že v dôsledku toho môže nastať zmena v skutkových zisteniach a tým v samom rozhodnutí súdu. Podľa odvolateľa v situácii, že prokurátor na hlavnom pojednávaní opomenul navrhnúť prečítanie zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, v záujme spravodlivého rozhodnutia súdu tomuto nič nebránilo uvedený dôkaz vykonať, pretože vykonanie tohto dôkazu v kontexte a súvislosti s inými vo veci vykonanými dôkazmi bolo odôvodnené a pre spravodlivé rozhodnutie žiadúce.

Podľa okresného prokurátora bolo nepochybné, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, poukazujúc na zásadu kontradiktórnosti, zásadu zákonne získaných dôkazov a zásadu ústnosti, uviedol, že prokurátor na hlavnom pojednávaní nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, ktorý by preukazoval, že sa skutok stal, preto súd žiaden dôkaz nevykonala a takto nebola prečítaná ani zápisnica o výsluchu poškodenej z prípravného konania. Zároveň obžalovaný dodal, že samotné čítanie takej zápisnice by nebolo dostatočným dôkazom o tom, že sa skutok stal, a že ho spáchal obžalovaný, pričom výsluch obžalovaného a prečítaná zápisnica o výsluchu otca obžalovaného svedčili o tom, že sa skutok nestal. Dôkaz znaleckým posudkom KEU PZ Košice nesvedčil o tom, že práve obžalovaný kávu poškodenej kontaminoval ani to, kedy sa tak malo stať a kde sa to malo stať. Podané odvolanie obžalovaný navrhol zamietnuť.

Na základe podaného odvolania postupoval potom krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že pred súdom prvého stupňa bolo vykonané dokazovanie rešpektujúc ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, pričom na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom, v súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. vychádzajúc len z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, prihliadajúc len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierajúc sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, podľa názoru krajského súdu, dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred okresným súdom v posudzovanej veci vykonané, ktoré skutočnosti mal, resp. nemal na základe vykonaných dôkazov za preukázané a aj to, ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil. Vzhľadom na správnosť týchto dôvodov na ne krajský súd v podrobnostiach odkazuje. Aj podľa názoru krajského súdu dôkazmi, ktoré boli v predmetnej veci pred okresným súdom vykonané nebolo možné nepochybné preukázať, že skutok tvorený dvoma dielčimi skutkami uvedený v napadnutom rozsudku, ktorý obžaloba kládla P. T. za vinu, sa stal.

Obžalovaný P. T. uviedol, že je nevinný a dodal, že dňa 20.08.2016 spal doma v rodičovskom dome u svojich rodičov v obci T., nevošiel do rodinného domu, kde býva jeho manželka, poškodená D. T. a do tohto domu nevošiel ani v poobedňajších hodinách dňa 28.08.2016, lebo v ten deň sedel so svojim otcom

na terase v miestnej krčme a odtiaľ videl svoju manželku s deťmi stáť na zastávke, a preto jej poslal SMS, že jej požičia auto, aby nemusela ísť autobusom. Dodal, že dňa 30.08.2016 mali mať pojednávanie vo veci trvalého vylúčenia obžalovaného z užívania rodinného domu, a preto si myslí, že zo strany poškodenej išlo o účelové obvinenie, pričom poškodená si na neho stále vymýšľa, že chodí po dvore a že ju prenasleduje, no on sa k rodinnému domu približuje len preto, aby si prevzal deti, ktoré si so sebou berie každý druhý týždeň.

Poškodená D. T. na hlavnom pojednávaní po poučení o práve odoprieť výpoveď z dôvodu príbuzenského a iného pomeru k obžalovanému podľa § 130 ods. 1 Tr. por. odoprela vypovedať s poukazom na to, že je manželkou obžalovaného, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplynulo, že prítomný prokurátor na túto situáciu nijako nereagoval.

Na hlavnom pojednávaní bola potom prečítaná zápisnica o výsluchu svedka G. T. /otca obžalovaného/, ktorý uviedol, že v rodine majú v nedeľu zvyk, že po obede si dajú všetci, čo sú doma kávu a pozerajú televízor, neskôr idú na futbalový zápas, a keď nie tak idú na pivo, a tak to bolo aj v nedeľu 28.08.2016, keď s obžalovaným išiel do pohostinstva Bomes, kde boli asi od 16.00 hod. do 17.00 hod. a keď prišli domov, tak sa navečerali a spolu so svojou manželkou a s obžalovaným svedok pozeral do 20.00 hod. televízor a následne išiel obžalovaný do svojej izby, ktorá sa nachádza na poschodí rodinného domu. Svedok dodal, že v ten deň išiel spať o 22.00 hod. a pred spaním pozamykal všetky dvere v dome, aby sa obžalovaný nemohol dostať z domu, a takto to robí, odkedy sa obžalovaný vrátil z väzby, aby obžalovaný nemal ďalšie problémy. Svedok uviedol aj to, že keby obžalovaný išiel dole po schodoch zo svojej izby, určite by to počul. Obžalovaného videl až druhý deň ráno o 04.30 hod. ako si pripravoval raňajky a ako išiel do práce. Svedok dodal, že obžalovaný mohol odísť len cez okno a že v minulosti mala kľúč od domu poškodenej svedkova manželka, matka obžalovaného, no kľúč odovzdala, keď syn či nevesta prišli po deti.

Kontaminácia kávy poškodenej liekom Diazepam bola potvrdená znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice.

Zo znaleckého posudku č. 99/2016 MUDr. Y. F., znalca z odboru Psychiatria vyplynulo, že obžalovaný má voči poškodenej negatívne emočné postoje, pocit krivdy, nevďaku, odmieta poškodenú no zároveň prejavuje závislosť spojenú so žiarlivosťou. Obžalovaný je závislý na alkohole v III. vývojovom štádiu, pričom znalec odporučil pokračovať v ambulantnej forme ochrannej protialkoholickej liečbe, a až v prípade, ak by obžalovaný pokračoval v recidívach požívania alkoholických nápojov, odporučal ju zmeniť na formu ústavnú.

Na hlavnom pojednávaní bol síce oboznámený úradný záznam, z ktorého vyplynulo, že poškodená v prípravnom konaní predložila fotografiu a 5 kusov zvukových súborov z telefonického rozhovoru poškodenej s obžalovaným a CD nosič tvoril súčasť vyšetrovacieho spisu, no prokurátor ani iná strana trestného konania nenavrhli prehratie tohto CD nosiča a prítomný prokurátor pred skončením dokazovania nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

Okresný prokurátor založil podané odvolanie najmä na skutočnostiach vyplývajúcich z obsahu zápisníc o výpovedi poškodenej D. T. z prípravného konania.

Z predloženého spisu vyplynulo, že poškodená D. T. v prípravnom konaní vypovedala dňa 21.10.2016 /čl. 23-30 spisu/ a dňa 28.11.2016 /čl. 36-39 spisu/. Z obsahu týchto zápisníc o výsluchu uvedenej svedkyne vyplynulo aj to, že svedkyňa D. T. bola ako manželka obžalovaného poučená o svojom práve odoprieť výpoveď len podľa § 130 ods. 2 Tr. por. a aj potvrdila, že takto poučená bola a že vypovedať bude voči obžalovanému, ktorý je jej manželom, no nebola poučená aj podľa § 130 ods. 1, prvá veta, Tr. por., a to aj napriek tomu, že podľa tohto ustanovenia právo odoprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojitelia, osvojenec, manžel a druh.

Žiaden z uvedených výsluchov svedkyne D. T. v prípravnom konaní tak nebol vykonaný v súlade s § 131 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého pred výsluchom svedka treba vždy zistiť jeho totožnosť a pomer k obvinenému, poučiť ho o význame svedeckej výpovede a o práve odoprieť výpoveď, a ak treba, aj o zákaze výsluchu; svedka treba poučiť aj o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu. Svedok musí byť

vždy poučený o tom, že je povinný vypovedať pravdu, nič nezamlčať, a o trestných následkoch krivej výpovede.

Nemožno prehliadnuť, že keď bola svedkyňa D. T. na hlavnom pojednávaní poučená o práve odoprieť výpoveď aj podľa § 130 ods. 1 Tr. por. , svoje právo využila a odoprela vo veci proti svojmu manželovi vypovedať.

Podmienky, uvedené v § 211 ods. 3 Tr. por. /v aktuálnom znení § 263 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení nesk. predpisov/ na prečítanie zápisnice o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 100 Tr. por. /v aktuálnom znení § 130 Tr. por. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení nesk. predpisov /, sú stanovené kumulatívne, t.j. musia byť splnené súčasne. Poučenie svedka o práve odoprieť výpoveď podľa § 100 Tr. por. /v aktuálnom znení § 130 Tr. por. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení nesk. predpisov/ sa vzťahuje na reálnu procesnú situáciu, v ktorej je už konkrétny obvinený a vypočuť sa majúci svedok je k obvinenému v niektorom zo vzťahov predpokladaných ustanovením § 100 ods. 1 Tr. por. /v aktuálnom znení § 130 ods. 1 Tr. por. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení nesk. predpisov/ alebo sa na neho viažu podmienky odopretia výpovede v zmysle § 100 ods. 2 Tr. por. /v aktuálnom znení § 130 ods. 2 Tr. por. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení nesk. predpisov/. (bližšie pozri uznesenie NS SR zo dňa 12.12.2002, sp.zn. 6 To 66/02).

Svedok musí byť poučený i o práve odoprieť výpoveď, musí sa k tomuto poučeniu výslovne vyjadriť, a ak má právo odoprieť výpoveď, musí výslovne prehlásiť, či toto právo využíva alebo nie. Obsah vyjadrenia musí byť uvedený v zápisnici o výpovedi z prípravného konania. Iba pri splnení týchto podmienok je možné výpoveď svedkov, ktorí majú právo odoprieť výpoveď, považovať za dôkaz, ktorý je v prípade potreby použiteľný na hlavnom pojednávaní. Táto podmienka platí rovnako aj pre prípad čítania zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, ktorý sa na hlavnom pojednávaní v podstatných bodoch odchyľuje od svojej skoršej výpovede (bližšie pozri R 27/89, R 9/85).

V tejto súvislosti treba dodať, že hlavným účelom inštitútu poučenia svedka podľa § 130 ods. 1 Tr. por. je chrániť oprávnené záujmy vylúčaného svedka, nie obvineného.

Ak teda prichádza do úvahy v rámci výsluchu svedka poučiť ho o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1 Tr. por. a podľa § 130 ods. 2 Tr. por. napr. preto, že je manželom obvineného, svedok sa musí výslovne vyjadriť, či toto právo využíva alebo nie a obsah jeho vyjadrenia musí byť uvedený v zápisnici o jeho výsluchu. Len vtedy možno takýto výsluch svedka ako dôkazný prostriedok považovať za vykonaný zákonným spôsobom.

V prejednávanej veci ani výsluch svedkyne, poškodenej D. T. v prípravnom konaní zo dňa 21.10.2016 ani zo dňa 28.11.2016 tieto podmienky nespĺňal a preto nebol vykonaný zákonným spôsobom.

Z dôvodov napadnutého rozsudku tiež vyplynulo, že výpoveď svedkyne, poškodenej D. T. z prípravného konania okresný súd vôbec nebral do úvahy práve pre chýbajúci návrh prokurátora na čítanie niektorej z jej výpovedí z prípravného konania. Tento postup okresného súdu je podľa názoru krajského súdu v tomto prípade správny.

Výpovede poškodenej D. T. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní mohli byť pritom prečítané iba vtedy, ak by boli splnené všetky podmienky uvedené nielen v ustanovení § 263 ods. 3 Tr. por. ale aj v ustanovení § 264 ods. 1 Tr. por., teda vrátane toho, že by čítanie zápisníc o týchto výpovediach poškodenej na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli vykonávané dôkazy navrhol (keďže išlo o výpoveď v neprospech obžalovaného) prokurátor. Na hlavnom pojednávaní prítomný prokurátor bol v tomto smere pasívny a nenavrhol prečítanie žiadnej z výpovedí poškodenej z prípravného konania.

Pokiaľ ide o pasivitu prokurátora, ktorá viedla k nevykonaniu dôkazu prehratím CD záznamu obsiahnutého v spise, na ktorý v podanom odvolaní odkazuje a celkovo na námietky odvolateľa, ktorých podstatou je reálne nahradenie aktivity prokurátora ako strany trestného konania aktivitou súdu, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že vzhľadom na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, a to najmä súdu Najvyššieho, prikláňajúcu sa v poslednej dobe k dôslednému uplatňovaniu kontradiktórneho charakteru trestného konania, javí sa byť nevyhnutným, aby súd v prípade existencie rozporov vo

výpovedi svedka postupoval dôsledne podľa ustanovenia § 264 ods. 1 Tr. por., teda pristúpil k čítaniu zápisnice o predchádzajúcej výpovedi svedka na návrh niektorej zo strán konania (v prejednávanej veci, keďže výpoveď poškodenej z prípravného konania vyznieva evidentne v neprospech obžalovaného, na návrh prokurátora), a k čítaniu zápisnice o predchádzajúcej výpovedi v prípade vzniku rozporov z vlastnej iniciatívy podľa § 2 ods. 11 Tr. por. pristupoval skôr výnimočne, v odôvodnených prípadoch, majúc na zreteli tak práva obžalovaného, ako aj práva poškodenej, vyplývajúce aj z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže podľa čl. 154 ods. 1 zák. č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (Ústava SR) medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd, a z neho vyplývajúcu povinnosť štátu zabezpečiť ich realizáciu.

Objektom trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia je primárne záujem štátu na dodržiavaní povinností uložených právoplatnými rozhodnutiami, ktoré podľa názoru krajského súdu nie je možné zaradiť medzi základné práva a slobody, ktorým vyššie spomínaný Dohovor priamo poskytuje ochranu, a preto nebol v prejednávanej veci dôvod, aby súd prvého stupňa iniciatívne v záujme ochrany práv poškodenej, nahradzoval aktivitu strany v konaní (prokurátora) a narúšal tak právo obžalovaného na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dotknutého Dohovoru, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právo na kontradiktórne konanie. Porušenie práv poškodenej pasivitou prokurátora nebolo teda s ohľadom na charakter stíhaného skutku a trestného činu, ktorý v ňom obžaloba videla, a ktorý nie je možné hodnotiť ako nijako zvlášť závažný, na spôsobený následok, ktorý taktiež nie je možné ako závažný posúdiť, a na nepresvedčivú dôkaznú situáciu, ani podľa názoru krajského súdu tak významné, aby si vyžadovalo „obetovanie“ práva obžalovaného na spravodlivé súdne konanie porušením kontradiktórneho charakteru súdneho konania nahradzovaním aktivity strany v konaní súdom.

Nedostatok svojej aktivity bezprostredne po odmietnutí výpovede poškodenu mohol prokurátor napraviť v podstate kedykoľvek v priebehu hlavného pojednávania až do skončenia dokazovania. Takouto aktivitou by vznikla povinnosť okresnému súdu o návrhu prokurátora rozhodnúť. Z obsahu zápisníc o hlavných pojednávaniach vykonaných okresným súdom však vyplýva, že túto príležitosť prokurátor nevyužil, a to ani na výzvu súdu pred skončením dokazovania a dokazovanie bolo skončené bez toho, aby prokurátor navrhol čítanie zápisníc o výsluchu poškodenej.

Treba tak už len v teoretickej rovine uviesť, že aj keby výsluch poškodenej v prípravnom konaní dňa 21.10.2016 alebo dňa 28.11.2016 bol vykonaný zákonným spôsobom, na hlavnom pojednávaní prokurátor nenavrhol žiadnu z týchto zápisníc o výpovedi poškodenej z prípravného konania prečítať, a preto ani za takej situácie by krajský súd na obsah zápisníc o týchto výsluchoch D. T. nemohol prihliadať.

Výsledkom vykonaného dokazovania bolo, že absentovali dôkazy, ktoré by obžalovaného priamo zo spáchania žalovaného skutku usvedčovali. Obhajobu obžalovaného k dielčiemu skutku zo dňa 28.08.2016 na druhej strane priamo potvrdzoval svedok G. T.. Kontaminácia kávy poškodenej liekom Diazepam síce bola potvrdená znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice, no samotnú kávu poškodená predložila orgánom činným v trestnom konaní až dňa 01.09.2016, hoci ku kontaminácii tejto kávy podľa obžaloby malo dôjsť ešte 28.08.2016, pričom trestné oznámenie podala poškodená dňa 29.08.2016. Už tento časový odstup vzbudzoval značné pochybnosti o tom, či ku kontaminácii kávy poškodenej došlo už dňa 28.08.2016 a zostalo len ničím nepotvrdeným podozrenie, že kávu takto kontaminoval práve obžalovaný. Aj keď medzi obžalovaným a poškodenu existovali vyhrotené vzájomné vzťahy, tie by mohli odôvodniť motív trestného činu, pokiaľ by jeho spáchanie bolo potvrdené inými dôkazmi vedúcimi k jedinému záveru, a to záveru o tom, že obžalovaný sa prejednávaneho konania dopustil. Oboznámená fotografia potvrdzovala len to, že obžalovaný sa dňa 24.09.2016 o 10.14.39 hod zdržiaval pred rodinným domom poškodenej, a keďže sa žalovaných skutkov mal dopustiť v dňoch 20.08.2016 a 28.08.2016, predmetná fotografia neposkytla nezvratný dôkaz svedčiaci v prospech dôvodnosti obžaloby. Ani údaje odpisu registra trestov potvrdzujúce, že obžalovaný v minulosti prejavil sklon k nebezpečnému výhražnému konaniu ako nepriamy dôkaz nepostačovali pre záver o dôvodnosti obžaloby. Aj keď obžalovaný v minulosti povahovo podobný trestný čin spáchal, nie je to nepochybný dôkaz toho, že došlo k recidíve z jeho strany tak, ako to žaloval prokurátor. Okrem toho, pokiaľ prokurátor v podanom odvolaní odkazoval na zápisnicu,

ktorá mala potvrdzovať v prípravnom konaní vykonanú konfrontáciu poškodenej s obžalovaným, tak treba dodať, že tento úkon v prípravnom konaní dňa 21.10.2016 síce bol vykonaný, no podľa obsahu zápisnice o tomto úkone, tak obžalovaný ako aj poškodenej po poučení o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. uviedli, že sa nechcú zúčastniť vzájomnej konfrontácie.

Krajský súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že vina obžalovaného môže byť založená len na takých dôkazoch, ktoré vo svojom úhrne tvoria logickú, ničím neprerušovanú a uzavretú sústavu dôkazov, navzájom sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť jediný záver nepripúšťajúci inú alternatívu. Pokiaľ teda súd hodnotiac vykonané dôkazy nedospeje k záver, že takúto sústavu dôkazov vo vzťahu k vine obžalovaného vytvárajú, nezostáva mu nič iné len obžalovaného spod obžaloby oslobodiť v zmysle jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, ktorá je základom jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por.

Podľa názoru krajského súdu takejto ucelenej sústavy dôkazov v prejednávanej veci vo vzťahu k žalovanému skutku niet, pretože proti obhajobe obžalovaného, ako to už bolo vyššie uvedené, by nanajvýš stáli len údaje o vyhrotených vzťahoch obžalovaného a poškodenej zahŕňajúce aj údaje o trestnej minulosti obžalovaného. Podľa ustálenej súdnej praxe nie je možné vinu obžalovaného založiť na jednom nepriamom dôkaze, muselo by ísť o viac nepriamych dôkazov vytvárajúcich už spomínanú ucelenú, logickú, ničím neprerušovanú sústavu dôkazov.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd, v súlade so zásadou prezumpcie neviny odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný